

DE BLAUWE JUFFROUW

Een geromantiseerde jeugdhemming van H.C. van der Hoek

Het verhaal van de "Blauwe Juffrouw" werd verteld in de Aula van de Technische Hogeschool te Delft op 19 december 1984 ter gelegenheid van mijn afscheid.

Toen ik nog een klein jongetje was, zo rond de tien, elf jaar was ik al verzot op lezen. Wanneer ik een beetje ziek was en niet buiten mocht, dan trok mijn moeder de buurt in om links en rechts boeken voor mij te lenen. Nu was onze buurt wel kinderrijk maar niet overdreven kinderboekenrijk en zo gebeurde het nogal eens dat mijn moeder thuiskwam met boeken die helemaal niet voor kinderen bestemd waren, maar gelukkig keken mijn ouders, althans wat dat betreft, niet zo nauw. Meestal waren het streekromans die onder de plattelandsgeaarde bevolking van Rotterdam Zuid, waar ik toen woonde, zeer populair waren.

En daardoor kwam het dat ik, toen ik een jaar of twaalf was, al de gehele Merijntje Gijzencyclus van A.M. de Jong gelezen had, om maar iets te noemen.

Kort na het uitbreken van de tweede wereldoorlog, ik was toen dertien jaar oud, opende de Rotterdamse Gemeentebibliotheek een uitleenpost in de wijk Charlois in een oude school. Ik werd subiet lid van de jeugdafdeling maar na krap twee jaar was ik er volkomen uitgelezen. De jongensboeken vond ik agressief vooral ten opzichte van dieren, de jongerenboeken, boeken voor de rijpere jeugd zoals men toen zei, ontstellend flauw, om van de meisjesboeken met titels als "Loes slaat zich er door!" maar te zwijgen.